

Název ilustrace: *Příklady činností, jímž žák vyjadřuje svůj zážitek z uměleckého díla*

Zadání / popis situace, činnosti žáka:

Hudba:

Přehrání krátké hudební skladby nebo písničky.

- Žáci spolu s učitelem diskutují o základních hudebních prvcích, jako jsou melodie, rytmus, harmonie a dynamika a struktura díla.
- Žáci dostanou prostor k individuální interpretaci a vyjádření svých pocitů z díla. Mohou použít různé formy vyjádření, jako je psaní, kreslení, zápis do hudebního deníku...
- Ve skupinách za použití jednoduchých hudebních nástrojů, zpěvu, rytmických nástrojů nebo vlastních jednoduchých nástrojů, které vytvořili, doprovázejí hudbu nebo vytvářejí vlastní hudební kompozici. Následně prezentují svou tvorbu před třídou a diskutují o svých prožitcích, použitých postupech a prostředcích.

Tanec:

Zhlédnutí tanečního představení, vystoupení nebo ukázky, nejlépe v jeho autentickém prostředí (může jím být i exteriér nebo škola, pokud je představení vytvořené pro tento prostor). V případě, že učitel volí ukázky ze záznamu, je si vědom absence bezprostředního kontaktu diváků a účinkujících, což výrazně limituje zážitek z díla. Lze však využít databázi kvalitních videozáznamů (např. Dítě v tanci) nebo tanečních filmů (žánr dance for camera). Taneční film komunikuje pocity, myšlenky a obrazy tanečními i filmovými prostředky zároveň.

- Žáci sdělují své dojmy a pocity, které v nich dílo vyvolává, mohou je vyjádřit slovy, textem, živým obrazem, kresbou, rytmem, apod.
- Žáci spolu s učitelem diskutují o tanečním žánru zhlédnutého představení/ukázky (balet, folklór, současný tanec), o použitých prvcích a výrazu tanečníků.
- Žáci se rozdělí na skupiny a dostanou prostor k tvorbě vlastních pohybových prvků nebo krátkých výstupů, inspirovaných jejich zážitky z viděného tanečního díla. Mohou svou tvorbu prezentovat před ostatními.

Divadlo:

Zhlédnutí divadelního představení nejlépe v jeho autentickém prostředí (může jím být i škola, pokud je představení pro školy vytvořené) případně ukázky ze záznamu (učitel si ale v tomto případě musí být vědom, že je divadlo určeno k bezprostřednímu kontaktu s divákem, pokud toto chybí, výrazně to limituje zážitek z díla).

- Řízený rozhovor: Jaké postavy se v díle objevují? Jaký konflikt je v díle přítomen? Jaký byl závěr? Jaké emoce vyvolalo představení, jednotlivé scény, ukázka? Jako impuls k takovéto diskusi je možno využít předcházející výtvarné aktivity, při níž žáci vyjádří svůj zážitek kresbou, malbou? Diskuse je potom vedena nad jednotlivými žakovskými díly - proč žáci namalovali představení takto?

- Žáci ve skupinách diskutují o situacích a scénách, které je nejvíce zaujaly a proč. Následně připraví živý obraz, ve kterém ostatním představí scénu, na které se shodli jako na významné, důležité pro příběh, diváka, téma... Následně všichni diskutují - zachycovaly živé obrazy stejnou situaci nebo rozdílnou - proč? Bylo jednoduché se ve skupině shodnout? Proč ano, proč ne? Co nám tato zjištění říkají o představení?

Pozn.: Učitel může jednotlivá umění kombinovat a využívat jeden druh umění jako výchozí dílo a jiný druh umění k jeho reflexi.

Způsob ověřování /hodnocení učitelem:

Učitel sleduje zapojení žáků ve všech fázích hodiny – při recepci díla, při diskuzích a při vlastní tvorbě. Zaměřuje se na jejich přínos k práci ve skupinách, na jejich schopnosti vyjadřovat své zážitky a hodnotit zhlédnuté dílo i práci svých spolužáků.

Odkaz na zdroje / autor: Radek Marušák, Markéta Pucová